

ogsaa det ærede Medlem Hr. Zahle, føler stadig i deres Taler Trang til at søge Venstre belyst indefra. Som den gamle Vismand Archimedes kun manglede det Sted, hvorpaa han kunde staa udenfor Jorden, for at bevæge denne, saaledes mangler de to ærede ledende Medlemmer af det radikale Parti kun det Sted udenfor hele den radikale Interesse- og Forestillingskreds, hvorpaa de kunde stille sig, for at faa et Indblik i Venstres Forhold. Men da det er disse to saa overordentlig partibundne Herrer ganske umuligt at finde et saadant Sted, bliver Resultatet af deres Belysning af Venstre det samme, som den blinde kan give Udtryk, naar han taler om Farverne. Det ærede Medlem Hr. Zahle behøver saa sandelig ikke at lyse efter en ny Politik for Venstre som Vilkaar for en Samling om os; han vil tidsnok blive belært om, at om vor Politik er der Samling af tilstrækkelig Styrke rundt i det danske Folk. Filosofiske Forklaringer af Forskellen og Ligheden mellem social-demokratisk og demokratisk-social, som det ærede Medlem Hr. Rode gentagende, senest forleden Dag, har fremsat i dette høje Ting, som han rejser det ganske Land rundt med, gør det virkelig ikke, derom kan jeg forsikre det ærede Medlem. Det er ikke slige taagede filosofiske Udredninger, Vælgerne kræver, det er ikke Udformningen af dem, der vil blive den kommende Tids Opgave for det radikale Venstre. Nej, der kommer den Dag for dette Parti, da Talemaaderne ikke gør det længere, men Handling kræves. Det er den Dag: . . . ja, den højtærede Forsvarsminister nikker, han giver mig Ret: . . . det er den Dag, da det lyder saaledes: Enten Trav over til Socialdemokratiets Politik med Hud og Haar eller — hvor nødig Regeringen og de Radikale end vil — Valg. Det ærede Medlem Hr. Rode og hans radikale Eftersnakkere siger: Blot Regeringen vil blive ved, som den har begyndt, saa er alt udmærket. Men den højtærede Kirkeminister sagde noget helt andet i Snaptun. Og den højtærede Forsvarsminister — ja, han var mest tilbøjelig til at vente Valg til Foraaret, men „dette staa i Forbindelse med den almindelige politiske Udvikling.“ De Radikale siger: Bliv endelig siddende! og den højtærede Forsvarsminister siger: Vi bliver ikke siddende for at gennemføre Løve, som de Radikale skriver. Det ser jo nok ud til, at det er et saadant Arrangement, de Radikale foretrækker, men, siger den højtærede Forsvarsminister, den gaar ikke. Det vil sige, det var den Dag ovre i Forsvarsministeriet.

Siden har den højtærede Statsminister jo næsten faaet visket denne Slutningsbemærkning af den højtærede Forsvarsminister ud. Men det smilende Ansigt, som den højtærede Minister sætter op ved at blive mindet om den Resoluthed, som her fik sit Udtryk, tyder maaske paa, at den højtærede Forsvarsminister nærer Haab om, at den Dag kan komme, da der kan pustes Liv i denne Bemærkning. Men vi andre maa virkelig spørge, om det er Alvor dette, eller det er Camouflage. Vi har bl. a. ved den Forhandling, som her finder Sted i Tilknytning til Finanslovsforslaget, en Pligt til at søge at udrede og klarlægge for Befolkningen, hvorledes de politiske Fremgangslinier er udlagt, og hvilke Veje frem mod politiske Maal man vil følge. Derfor maa vi spørge de ærede Medlemmer Hr. Rode og Hr. Zahle, om de Radikale i denne Rigsdags-samling har i Sinde at hale den i forrige Samling i Folketinget strandede socialistiske Skude med samt dens Indhold af Grunden, eller de ikke vil det. Det er Spørgsmaalet. Derfor er det naturligt at spørge: Hvad vil det ærede Medlem Hr. Rode, og hvad vil det ærede Medlem Hr. Zahle? De ærede Medlemmer bør ikke forholde dette Ting Viden om de Planer, de nærer, hvis de overhovedet har andre Planer end dette at vegetere, at klare sig, saaledes som Dagen og Vejen i den kommende Tid vil muliggøre det. Det ærede Medlem Hr. Zahle var den 1. Oktober i Hillerød, og der holdt han en overordentlig bombastisk Tale, som begyndte ganske Bismarcksk. Vi erindrer jo den Bismarckske Sentens: Vi Tyske frygter Gud og ellers ingen! — og det ærede Medlem Hr. Zahle siger: I Fordomsfrihed, i politisk Retsind, i demokratisk Fasthed viger vi radikale Venstremænd for ingen! Man mærker, hvorledes den Bismarckske Aand har omsuset det ærede Medlem Hr. Zahle i dette Øjeblik. Det minder jo ganske levende om Talen her i 1909 om det sidste Hold af Mænd — dette „sidste Hold“, hvis Glorie var saa tynd, at den var slidt af, inden et halvt Aar var gaaet. Men ogsaa for den virkelige, sande Beskedenhed finder det ærede Medlem Hr. Zahle Udtryk. Han siger nemlig: Vi forlanger intet for vor politiske Støtte, absolut intet andet end Overbevisningen om, at vi for Tiden derved bedst fremmer — De kan tænke Dem, hvad der saa kommer — en demokratisk Samfundsudvikling. Den fremmes bedst, naar det radikale Program forvares i den store, rummelige socialistiske Lomme.

Men vi maa sige igen: er det Odense-Programmet, eller er det de Radikales de-